

# РЕШЕНИЕ

№ 22924

гр. София, 11.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,**  
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Танка Цонева**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5199** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал.8 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД) вр. с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс. Образувано е по жалбата на П. Д. Д. чрез пълномощника му –адв.В. Т. – САК против Решение № ППН-01-142/2021 г. от 19.03.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Оспорват се мотивите на административния орган, като се посочва, че изведената фактология по казуса по-скоро приличала на журналистически коментар от страна на административния орган, а не на възприета въз основа на събраната доказателствена съвкупност, фактическа обстановка. Твърди се, че административният орган изцяло е negliжирал представените от жалбоподателя писмени доказателства ( в т.ч. нотариално заверен констативен протокол), като е наблегнал на Решение № 107/2023 г., постановено по НЧХД № 10/2023 г. по описа на СГС, XIII въззивен състав, с което В. Ц. е призната за невиновна по повдигнатото обвинение, като изобщо не бил обсъдил обстоятелството, че същата била осъдена по редица граждански производства. Сочи се, че отговорът на [община], че не е бил предоставян достъп на трети лица до личните данни за жалбоподателя, не бил проверен от страна на административния орган, а изцяло бланкетно бил преповторен в решението му. Неправилен бил изводът направен в атакуваното решение на КЗЛД, че след като жалбоподателя П. Д. е бил обект на множество журналистически

публикации, същият е разпознаваемо от обществото лице.

В заключение се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени оспорения административен акт. Претендира се присъждане на направените в производството разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят Д., редовно призован не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът -Комисията за защита на личните данни се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. При такъв изход на делото, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Заинтересованата страна –В. Г. Ц., редовно призована, не се явява и се представлява в проведеното съдебно заседание. Не изразява становище по основателността на жалбата.

Заинтересованата страна – [община] се представлява от пълномощника си –адв.В. Т. – САК, който намира жалбата за неоснователна и отправя искане към съда да я остави без уважение. Заявява претенция за присъждане на разноски в производството, за които представя списък и доказателства за извършено плащане.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-142/19.02.2021 г. на П. Д. Д. чрез пълномощника му –адв.В. Т. против В. Г. Ц. и [община].

В жалбата е посочено, че във фейсбук публикация на 17.02.2021 г. от профила на лицето В. Ц., в която се изразява недоволство от нехуманно отношение към животните в приют, стопанисван от жалбоподателя Д., са били оповестени негови лични данни. Изразяват се съмнения, че [община] е предоставила на Ц. договор за наем на недвижим имот, пълномощно на управителя Д., информация за условията в приюта, както и за това, че същият се намира в имот, частна общинска собственост.

С допълнение към жалбата, депозирано на 24.02.2021 г. е представена фейсбук публикацията, в която се цитират две имена на членовете на управителния съвет на сдружението, което стопанисва приюта за животни. Цитира се и административно производство, образувано по жалба на П. Д. срещу мълчалив отказ на [община].

С нарочни писма, адресирани до В. Г. Ц. и [община], КЗЛД е предоставила възможност на последните в 7 –дневен срок от получаването им да изразят писмено становище по жалбата на г-н П. Д., както и да представят относими доказателства.

На 21.05.2021 г. е постъпил отговор от [община], в който се посочва, че в хода на редица административни производства от страна на П. Д. са били представяни различни документи, в това число и договор за наем на общински имот, находящ се в [община], [населено място], УПИ IX-384, кв.49 и пълномощно към него, като служители на общината не са предоставяли достъп за запознаване до същите на трети лица, вкл. и на г-жа Ц., и не са били предоставяни копия от тези документи на трети лица.

В депозирани допълнителни писмени становища от адв.Т. с вх.№ ППН-01-142#8/23.05.2022 г., с вх. № .№ ППН-01-142#14/21.06.2022 г. и вх. №

ППН-01-142#18/27.06.2022 г. е представен Констативен протокол рег. № 1624, акт № 132, том I от 17.03.2021 г. на нотариус К. Белазелкова със заверка на съдържането на фейсбук публикации от профила на лицето В. Н. Н., извършени на 25.01, 26.01, 17.02, 18.02, в които се обсъждат условията в приют за животни „Дом Д.“, като неговият управител е посочен с две имена – П. Д.. Твърди се, че с процесните публикации е налице разпространение на личните данни на жалбоподателя от г-жа В. Ц..

На 14.02.2023 г. е постъпил отговор от В. Г. Ц., в който се сочи, че жалбата е неоснователна, като се твърди, че Ц. не разполага с личните данни на жалбоподателя Д., както и с документи, касаещи собствеността на приюта за животни.

На 02.03.2023 г. от страна на жалбоподателя са депозиран писмени доказателства – обяснения от г-жа В. Г. Ц. по прокурорска преписка на СРП, в които същата посочва, че именно тя е администратор на процесния фейсбук профил: В. Н. Н..

От страна на В. Ц. са депозиран становища с вх. № ППН-01-142#36/06.03.2023 г. и с вх. № ППН-01-142#40/21.03.2023 г., с които са представени писмени доказателства –съдебни актове по водени между страните съдебни производства, включително и Решение № 107/2023 г. на СГС, XIII въззивен състав, с което В. Ц. е призната за невиновна по повдигнатото обвинение за клевета спрямо лицето П. Д., осъществена чрез процесната публикация във фейсбук.

На 22.03.2023 г. е постъпил писмен отговор от [община] с вх. № ППН-01-142#38/22.03.2023 г., в който се посочва, че документи във връзка с управлението на фондацията не са предоставяни на трети лица, включително и на В. Ц..

В хода на административното производство КЗЛД служебно е извършила проверка (ППН-01-142#6/04.06.2021 г.) на фейсбук профила на В. Н. Н., при която се установило, че в същия профил е качена публикация, съдържаща двете имена на управителя на приют за безстопанствени животни. В публикацията се коментирали отношенията му с трети лица и с [община] във връзка със собствеността на имота, в който се помещавал приюта.

Административният орган е извършил и служебна проверка относно свободния достъп до информация по адм.дело № 1313/2020 г. по описа на АС – София област, образувано по жалба на представляващия фондация „Дом Д.“ – П. Д.. Извършена е и служебна проверка в ТРРЮЛНЦ по партидата на фондацията, при която се установило, че са налични документи съдържащи лични данни на жалбоподателя Д., в качеството му на управител на фондация „Дом Д.“, а именно: три имена, ЕГН, номер на лична карта и адрес.

Комисията е провела заседание по жалбата на П. Д. Д. на 21.02.2024 г., чието съдържание е обективизирано в протокол № 7/21.02.2024 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, КЗЛД е издала решение № ППН-01-142/2021 г. от 19.03.2024 г., с което на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД е оставила без разглеждане, като очевидно неоснователна жалба рег. № № ППН-01-142/19.02.2021 г., подадена от П. Д. Д. чрез адв.В. Т. срещу В. Г. Ц. и [община], и е прекратила образуваното административно производство.

Решението е връчено срещу подпис на пълномощника на жалбоподателя на 22.03.2024 г., а жалбата срещу него е депозирана на 25.03.2024 г.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства материалите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение на КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В изпълнение на правомощията си съдът констатира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.10 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, КЗЛД изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС)2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България, надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД, която разполага с определена оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС)2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес.

На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 21.02.2024 г. заседание на КЗЛД са присъствали председателя и двама от членовете на комисията, като решението е прието с мнозинство от три гласа, нито един-против. Предвид това, съдът счита, че оспорения акт е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59, ал.2 от АПК. Същото съдържа необходимите реквизити, като наименование на органа,

наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството. В решението са обсъдени всички фактически установявания, в това число и събраните в хода на производството доказателства, наведените от страните съображения, както и правната регламентация на спорните обществени отношения.

На следващо място, противно на становището на жалбоподателя съдът намира, че при издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на участниците в производството. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в хода на производството книжа и доказателства, като им е осигурена възможност да изразят становище по тях. Административното производство е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, както и с чл. 34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност по смисъла на чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК. Ето защо, съдът намира възражението в жалбата за допуснати в хода на производството съществени процесуални нарушения за неоснователно.

В конкретика на настоящия казус правилно е приложен и материалния закон. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспореното решение обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в решението правно основание за издаването му.

Съгласно чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на комисията жалбата може да се остави без разглеждане.

Според разпоредбата на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 лични са данните за лицето, с които то безспорно може да бъде идентифицирано. Цитираната разпоредба казва, че "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, ал. 2 от Регламента, обработване на лични данни означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В настоящия случай, от доказателствената съвкупност на делото не се установява твърдяното в жалбата до КЗЛД разпространение на лични данни на жалбоподателя чрез процесната публикация във фейсбук профила на В. Н. Н.. В публикацията не се съдържат конкретни лични данни за физическата и/или икономическата идентичност на жалбоподателя П. Д., за когото са налице данни в ТРРЮЛНЦ в

качеството му на управител на фондация „Дом Д.“, а именно: три имена, ЕГН, номер на лична карта и адрес. Не е налице и обработване на лични данни на жалбоподателя по смисъла на чл. 4, ал. 2 от Регламента. В случая следва да се отчете не само съдържанието, но и целта на автора на процесната публикация – да изрази своето недоволство спрямо условията на живот и отношението към бездомните животни в приюта, като по косвен начин се засяга наименованието на фондацията, която го стопанисва и нейния управител, като тази информация обаче е публично достъпна.

По –нататък, съдът следва да отбележи, че не могат да бъдат споделени възраженията в жалбата, че административният орган не е направил задълбочена проверка по случая и бланкетно е преповторил изложеното в становището на [община]. В тази връзка следва да се отчете характера на производството и обстоятелството, че административният орган не разполага с правомощията на разследващ такъв. От доказателствата по делото не се установяват никакви конкретни действия от страна на служителите на [община], свързани с предоставяне на личните данни на жалбоподателя П. Д. на трети лица и в частност на В. Г. Ц..

Гореизложеното обосновава извод за очевидната неоснователност на подадената до КЗЛД жалба, поради което оспореното решение на Комисията за защита наличните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, в полза на ответника и заинтересованата страна се дължат разноски. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаградението от 100 (сто) лева. Процесуалният представител на заинтересованата страна – [община] претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1080 лева, за които представя фактура за извършено плащане. Предвид липса на направено възражение за прекомерност от страна на жалбоподателя, в полза на заинтересованата страна следва да се присъдят разноски в претендирания размер от 1080 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на П. Д. Д. против Решение № ППН-01-142/2021 г. от 19.03.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

**ОСЪЖДА** П. Д. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева – разноси по делото.

**ОСЪЖДА** П. Д. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на [община] сумата от 1080 (хиляда и осемдесет) лева – разноси по делото.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ:**